

**INFORMACIJE ZA
KLIJENTE/POTENCIJALNE KLIJENTE**

Siječanj 2023.

1. UVOD

U skladu s propisima koji reguliraju pružanje investicijskih usluga, OTP invest društvo za upravljanje fondovima d.o.o. (dalje u tekstu: Društvo) je dužno klijentima/potencijalnim klijentima (dalje u tekstu: klijent) pružiti primjereni opseg podataka, tako da klijent može u razumnim okvirima shvatiti vrstu i rizike investicijskih usluga i specifičnih vrsta financijskih instrumenata koji mu se nude te tako donijeti odluke o ulaganjima na temelju tih podataka.

Ovim dokumentom obavještavamo klijente o Društvu i njegovim ovlaštenjima za rad, o vrstama usluga koje Društvo pruža, o mjerama i procedurama koje Društvo primjenjuje kako bi zaštitilo ulaganja, mjerama za sprječavanje sukoba interesa, Fondu za zaštitu ulagatelja, o investicijskim proizvodima i financijskim instrumentima i rizicima ulaganja u takve proizvode i instrumente, te o drugim relevantnim podacima.

Informacije koje su pružene u ovom dokumentu imaju isključivo cilj detaljnog informiranja klijenta o svim činjenicama prije donošenja investicijskih odluka.

2. INFORMACIJE O DRUŠTVU

2.1. Osnovne informacije o Društvu

- Društvo je registrirano 27. studenog 1997. kod Trgovačkog suda u Zagrebu, pod brojem Tt-98/3592-2;
- Društvo je član OTP Grupe;
- Tvrtka Društva: OTP invest društvo s ograničenom odgovornošću za upravljanje fondovima;
- Skraćena tvrtka Društva: OTP invest društvo za upravljanje fondovima d.o.o.;
- Sjedište Društva: Divka Budaka 1d, 10000 Zagreb, Hrvatska;
- Internet adresa: www.otpinvest.hr;
- E-mail: info@otpinvest.hr;
- Tel: +385 (072) 20 10 92; +385 (072) 20 10 78;
- OIB: 96261939721;
- MBS: 080181951.

2.2. Odobrenje za rad za investicijske usluge i aktivnosti

Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga (dalje u tekstu: Agencija) je 30. srpnja 2020. donijela rješenje KLASA: UP/I 971-02/20-01/01, URBROJ: 326-01-22-20-23, kojim se Društvu odobrava proširenje odobrenja za rad za obavljanje sljedećih pomoćnih djelatnosti (investicijske usluge i aktivnosti):

- a) iz članka 13. stavka 1. točke 2. podtočke a) Zakona o otvorenim investicijskim fondovima s javnom ponudom (Narodne novine, broj 44/2016 i 126/2019) – upravljanje portfeljem, prema odredbama Zakona o tržištu kapitala (Narodne novine, broj 65/2018 i 17/2020) i
- b) iz članka 13. stavka 1. točke 2. podtočke b) Zakona o otvorenim investicijskim fondovima s javnom ponudom – investicijsko savjetovanje, u vezi s financijskim instrumentima, prema odredbama Zakona o tržištu kapitala.

Društvo je promjenu predmeta poslovanja – djelatnosti upisalo u Sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu 17. studenog 2020.

Osim navedenih investicijskih usluga i aktivnosti, Društvo obavlja i sljedeće djelatnosti, sukladno regulativi koja uređuje investicijske fondove:

- osnivanje i upravljanje UCITS fondovima i
- osnivanje i upravljanje alternativnim investicijskim fondovima.

2.3. Naziv i kontakt podaci nadležnog tijela

- Naziv nadležnog tijela: Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga;
- Kontakt podaci nadležnog tijela: adresa: Franje Račkoga 6, 10000 Zagreb, telefon: +385 1 6173 200, fax: +385 1 4811 507, e- mail: info@hanfa.hr, Internet adresa: www.hanfa.hr.

2.4. Vezani zastupnik

Društvo ne posluje preko vezanog zastupnika.

3. INFORMACIJA ZA KLIJENTE U SKLADU S REGULATORNIM ODREDBAMA

3.1. Regulatorni okvir

Područje tržišta kapitala u Republici Hrvatskoj uređeno je Zakonom o tržištu kapitala, koji se do sada mijenjao i dopunjavao nekoliko puta prvenstveno u svrhu daljnjeg usklađivanja s pravnom stečevinom Europske unije odnosno stvaranja preduvjeta za potpunu integraciju financijskog tržišta Republike Hrvatske u jedinstveno tržište država članica Europske unije. Ovim uskladama omogućena je liberalizacija tržišta kapitala i prekogranična suradnja.

Kao česti sinonim za Zakon o tržištu kapitala se spominje izraz „MiFID“; skraćena naziva EU direktive na engleskom jeziku - *Markets in Financial Instruments Directive*. Zadnje izmjene i dopune Direktive, tzv. MiFID 2 (Direktiva 2014/65) primjenjuju se u svim zemljama članicama Europskog ekonomskog područja od 3. siječnja 2018. Glavni cilj MiFID-a 2 je ujednačiti zaštitu ulagatelja u cijeloj Europi i povećati sigurnost ulaganja.

Temeljem tih odredbi izmijenjen je i Zakon o tržištu kapitala Republike Hrvatske. Zakon o tržištu kapitala definira pojam financijskih instrumenata, vrste investicijskih usluga, pravila poslovnog ponašanja prilikom pružanja investicijskih usluga i pomoćnih investicijskih usluga i među ostalim, uvodi obveze za pružanjem kvalitetnijih informacija klijentima koje se odnose na ovaj dokument.

3.2. Informiranje u vezi s kategorizacijom klijenata

Kada Društvo pruža investicijske usluge, dužno je klijentima dodijeliti kategoriju, bilo da se radi o malim ili profesionalnim ulagateljima.

Osnovni cilj ove kategorizacije je zaštita ulagatelja pri investicijskom ulaganju, jer će Društvo, ovisno o odabranoj kategoriji, primijeniti odgovarajuća pravila poslovnog ponašanja. Pravilo je upozoriti ulagatelje na sve rizike koji proizlaze iz ulaganja u tražene ili ponuđene financijske instrumente.

Kategorije klijenata

Mali ulagatelji su klijenti Društva koji ne posjeduju dovoljno iskustva, znanja i stručnosti za samostalno donošenje odluka o ulaganjima i pravilnu procjenu povezanih rizika. Oni ne ispunjavaju kriterije za profesionalnog ulagatelja kako je definirano Zakonom o tržištu kapitala.

Profesionalni ulagatelji su klijenti Društva za koje se smatra da posjeduju dovoljno iskustva, znanja i stručnosti za samostalno donošenje odluka o ulaganjima i pravilnu procjenu povezanih rizika.

Profesionalni ulagatelji su:

1. subjekti koji za poslovanje na financijskom tržištu moraju imati odobrenje nadležnog nadzornog tijela (ili podliježu njihovom nadzoru), kao što su investicijsko društvo, kreditna institucija, druga financijska institucija s odobrenjem za rad izdanim od nadležnog tijela ili regulirana prema posebnim propisima, društvo za osiguranje, subjekt za zajednička ulaganja i njegovo društvo za upravljanje, društvo za upravljanje mirovinskim fondovima i mirovinski fondovi, mirovinsko osiguravajuće društvo, trgovci robom i robnim izvedenicama, lokalne pravne osobe i drugi institucionalni ulagatelj koji nisu navedeni, a podliježu obvezi odobrenja ili nadzora za djelovanje na financijskom tržištu;
2. velika poduzeća koja, na razini pojedine pravne osobe u odnosu na prethodnu poslovnu godinu, zadovoljavaju najmanje 2 od sljedećih uvjeta:
 - ukupna aktiva iznosi najmanje 20.000.000,00 eura,
 - neto prihod u iznosu od najmanje 40.000.000,00 eura i
 - kapital u iznosu od najmanje 2.000.000,00 eura;
3. nacionalne i regionalne vlade, javna tijela za upravljanje javnim dugom, središnje banke, međunarodne i nadnacionalne institucije kao što su Svjetska banka, Međunarodni monetarni fond, Europska središnja banka, Europska investicijska banka i slične međunarodne organizacije;
4. drugi institucionalni ulagatelji čija je glavna aktivnost ulaganje u financijske instrumente uključujući i subjekte koji se bave sekuritizacijom imovine ili drugim transakcijama financiranja.

Mogućnost promjene kategorije

Društvo će automatski razvrstati i tretirati kao male ulagatelje sve fizičke i pravne osobe koje se ne mogu smatrati profesionalnim ulagateljima. Ukoliko Društvo razvrsta klijenta kao malog ulagatelja, time mu se pruža najveća moguća zaštita pri investiranju, no klijent je uvijek u mogućnosti zatražiti i drugu kategoriju zaštite.

Ulagatelji, u svakom trenutku, imaju pravo pismenim putem zatražiti razvrstavanje u drugu kategoriju. Društvo će u tom slučaju klijenta pismeno izvijestiti o svim posljedicama koje mogu nastati zatraženom promjenom razine zaštite.

Društvo će po primitku pisanog zahtjeva malog ulagatelja poduzeti sve razumne korake kako bi prije donošenja odluke o prihvaćanju zahtjeva za odricanje od više razine zaštite koja proizlazi iz pravila poslovnog ponašanja utvrdila udovoljava li najmanje 2 od sljedećih navedenih kriterija za profesionalnog ulagatelja:

- klijent je izvršio prosječno 10 transakcija značajne vrijednosti, unutar svakog tromjesečja, unatrag godine dana;
- veličina klijentovog portfelja financijskih instrumenata prelazi 500.000,00 eura;
- klijent radi ili je radio u financijskom sektoru najmanje godinu dana na poslovima koji zahtijevaju znanje o planiranim transakcijama ili uslugama.

Klijenti koji su razvrstani kao profesionalni ulagatelji imaju pravo, na temelju zahtjeva, biti tretirani kao mali ulagatelji.

Društvo može klijente tretirati kao profesionalne ulagatelje, isključivo na temelju pismenog zahtjeva i ako procijeni da klijent, ovisno o vrsti transakcije ili usluge, posjeduje dovoljno znanja, iskustva i stručnog znanja da je sposoban donositi vlastite odluke o ulaganjima i razumjeti uključeni rizik.

3.3. Informacije o investicijskim uslugama

Društvo pruža sljedeće investicijske usluge:

- investicijsko savjetovanje i
- upravljanje portfeljem.

Investicijsko savjetovanje

Društvo usluge investicijskog savjetovanja pruža sukladno članku 3. stavku 37. Zakon o tržištu kapitala, gdje je definirano da je investicijsko savjetovanje davanje osobnih preporuka, u smislu članka 9. Delegirane uredbe (EU) br. 2017/565 klijentu, koje se odnose na jednu ili više transakcija financijskim instrumentima, na zahtjev klijenta ili na inicijativu investicijskog društva.

Osobna preporuka smatra se preporukom danom osobi u njezinu svojstvu klijenta ili u svojstvu zastupnika klijenta. Ta se preporuka predstavlja kao prikladna preporuka za tu osobu ili se temelji na razmatranju okolnosti u kojima se ta osoba nalazi te se njome preporučuje poduzimanje jedne od sljedećih mjera:

1. kupnja, prodaja, upis, zamjena, otkup, držanje ili pokroviteljstvo određenog financijskog instrumenta;
2. izvršavanje ili neizvršavanje bilo kojeg prava koje proizlazi iz određenog financijskog instrumenta na kupnju, prodaju, upis, zamjenu ili otkup financijskog instrumenta.

Preporuka se ne smatra osobnom preporukom ako je izdana isključivo javnosti.

Usluga investicijskog savjetovanja se obavlja na način da se pruža klijentima:

- koji su istovremeno i klijenti OTP banke d.d., Domovinskog rata 61, 21000 Split (dalje u tekstu i: Banka), gdje je Banka distributer investicijskog proizvoda, i
- ostalim klijentima kojima Društvo, odnosno njegovi investicijski savjetnici, imaju pristup.

Društvo u nijednom slučaju ne pruža usluge zaprimanja i prijenosa naloga.

Društvo kod investicijskog savjetovanja daje savjete u vezi sa strukturiranim proizvodima ili investicijskim fondovima pod upravljanjem Društva.

Strukturirani proizvod je investicijski proizvod, namijenjen klijentima koji su punoljetne fizičke osobe, rezidentima i nerezidentima (osim državljana Sjedinjenih Američkih Država).

Strukturirani proizvod ima svrhu zadovoljiti potrebe ulagatelja u smislu da omogućuje sudjelovanje u složenijim ulaganjima uz specifičan međudnos prinosa i rizika, tj. sudjelovanje u pripadajućem prinosu uz određenu zaštitu od rizika. S obzirom na karakteristike proizvoda isti nije predmet osiguranja depozita i štednih uloga sukladno hrvatskoj regulativi ili sustava za zaštitu ulagatelja u Republici Hrvatskoj ili inozemstvu.

Poslove investicijskog savjetovanja u Društvu obavljaju nominirani i kvalificirani djelatnici Društva – investicijski savjetnici. Njihov je zadatak pratiti portfelj proizvoda klijenata koje savjetuju te prepoznavanje novih klijenata te njihovih želja ili potreba, u skladu s klijentovoj sklonosti riziku i financijskim mogućnostima. U slučaju klijenata koji su istovremeno i klijenti Banke, Banka će djelomično prepustiti pružanje usluge investicijskog savjetovanja svojih klijenata Društvu, ali će u potpunosti nastaviti pružati usluge zaprimanja i prijenosa naloga. Društvo odnosno ovlašteni zaposlenici Društva će provoditi analizu tržišta investicijskih proizvoda te će direktno savjetovati ulagatelje odnosno potencijalne ulagatelje (koji će ujedno biti i klijenti Banke u pogledu distribucije proizvoda). Banka je u ovom slučaju posrednik za prodaju/ulaganje u strukturirani proizvod koji postojećim i potencijalnim klijentima Privatnog bankarstva pruža mogućnost za investiranje u isti. Klijenti koji budu zainteresirani za neki od investicijskih proizvoda za koje su savjetovani od strane Društva, provest će samu transakciju i potrebne upise putem Banke, budući da Društvo ne može pružati predmetne usluge. Banka može odrediti minimalan iznos uloga koji mora biti uplaćen na investicijski račun u svrhu kupnje strukturiranog proizvoda do dana definiranog za upis.

Usluga investicijskog savjetovanja i predmetni financijski instrumenti na koje se ona odnosi (strukturirani proizvodi i investicijski fondovi pod upravljanjem Društva) nude se malim i profesionalnim ulagateljima.

Upravljanje portfeljem

Društvo obavlja usluge upravljanja portfeljima individualnih klijenata ili upravljanja portfeljima za institucionalne klijente sukladno relevantnim odredbama Zakona o tržištu kapitala.

Institucionalni klijent podrazumijeva subjekta koji za djelovanje na financijskom tržištu mora imati primjereno odobrenje ili podliježe nadzoru nadležnog nadzornog tijela. Individualni klijent podrazumijeva korisnika usluge upravljanja portfeljem koji nije institucionalni klijent.

Kroz svoje razgovore s klijentima zaposlenici Društva procjenjuju koji bi od klijenata mogao biti pogodan za pružanje usluge upravljanja portfeljima. U slučaju individualnih klijenata pogodni klijenti su oni koji imaju iskustva na tržištima kapitala, koji imaju povoljan financijski položaj te imaju kompleksnija očekivanja od načina investiranja svojih sredstava.

Aktivnosti upravljanja portfeljem koje Društvo obavlja uključuju:

- sklapanje pravnih poslova u vezi s portfeljem klijenta, u cilju ostvarivanja dobiti za klijenta;
- transakcije kupnje i prodaje financijskih instrumenata za račun klijenta;
- vrednovanje imovine u portfelju klijenta;
- izvješćivanje klijenta o vrijednosti njegovog portfelja;
- sudjelovanje i glasovanje na skupštinama izdavatelja čiji financijski instrumenti se nalaze u portfelju klijenta, kao i provođenje drugih korporativnih akcija;
- provjeravanje usklađenosti portfelja klijenta sa svim zakonskim i podzakonskim aktima, investicijskom strategijom te internim aktima Društva;
- obavljanje drugih poslova u skladu s odredbama ugovora.

Financijski instrumenti koji se nalaze u portfelju klijenta su njegovo vlasništvo te sva prava iz njih pripadaju klijentu.

Usluga upravljanja portfeljem nudi se malim i profesionalnim ulagateljima.

Ugovor o pružanju investicijskih usluga

Vezano uz pružanje investicijskih usluga Društvo s klijentom sklapa odgovarajući ugovor.

Kod pružanja usluga investicijskog savjetovanja postoje dvije verzije ugovornog odnosa:

- ukoliko se usluga pruža klijentima koji su istovremeno i klijenti Banke, i s kojima je Banka već sklopila ugovor u vezi s investicijskim uslugama privatnog bankarstva, Društvo pristupa navedenom ugovoru, u dijelu pružanja usluga investicijskog savjetovanja;

- ukoliko se usluga pruža klijentima koji nisu istovremeno i klijenti Banke, sklapa se samostalan ugovor između Društva i klijenta.

3.4. Izvršavanje naloga klijenta

Društvo ne obavlja aktivnosti izvršavanja naloga klijenata u vezi s kupnjom ili prodajom financijskih instrumenata za račun klijenta, a u vezi s investicijskim uslugama koje pruža.

3.5. Izvještavanje

Redovno izvještavanje

Društvo klijentu na trajnom mediju daje izvješće o uslugama koje mu pruža. Ta izvješća uključuju kvartalno obavještavanje klijenta, uzimajući u obzir vrstu i složenost financijskih instrumenata i vrstu usluge koja se pruža klijentu te uključuju, prema potrebi, troškove vezane uz transakcije i usluge poduzete za račun klijenta.

Pri pružanju investicijskog savjetovanja, a prije nego što se transakcija izvrši, Društvo klijentu daje izjavu na trajnom mediju o primjerenosti u kojoj se navode dani savjeti te kako oni ispunjavaju sklonosti, ciljeve i druge značajke malog ulagatelja.

Vezano uz pružanje usluge upravljanja portfeljem, kvartalno izvješće sadrži ažuriranu izjavu o tome kako ulaganje ispunjava sklonosti i ciljeve klijenta te druge značajke malih ulagatelja.

Izvještavanje o troškovima i naknadama

Prije pružanja usluge upravljanja portfeljem ili investicijskog savjetovanja, Društvo će klijenta informirati o troškovima, naknadama i povezanim izdacima, u zavisnosti od investicijske usluge koju mu pruža, bilo kroz ugovor ili cjenik kao dodatak ugovoru. Ovi podaci moraju uključivati podatke o cijenama i troškovima investicijskih usluga, uključujući cijenu savjetovanja, te ako je primjenjivo, troškove preporučenih financijskih instrumenata, podatke o mogućnostima i načinima plaćanja, uključujući i podatke o mogućnostima primanja uplata od trećih osoba.

Podaci o svim troškovima i naknadama, uključujući troškove i izdatke vezane uz investicijske usluge i financijske instrumente, a koji nisu uzrokovani realizacijom povezanog tržišnog rizika, prikazuju se agregirano u skladu s člankom 50. Delegirane uredbe (EU) br. 2017/565 kako bi se klijentu omogućilo

razumijevanje ukupnog troška i kumulativnog učinka tog troška na povrat ulaganja, te se pojedinačno razlažu na zahtjev klijenta.

U zavisnosti od investicijske usluge i vrste proizvoda, takve informacije Društvo će pružiti bilo u standardiziranom ili personaliziranom obliku.

U svrhu pružanja informacija klijentu o stvarnim troškovima i naknadama, Društvo je u obvezi pružiti klijentu izvještaj o svim nastalim troškovima i povezanim naknadama jednom godišnje, po isteku kalendarske godine.

Za ex ante i ex post objavu informacija o troškovima i naknadama klijentima, Društvo mora zbrojiti sljedeće:

- sve troškove i povezane naknade koje Društvo ili druge strane, ako je klijent upućen takvim drugim stranama, zaračunavaju za investicijsku uslugu koju pružaju klijentu i
- sve troškove i povezane naknade koji su povezani s proizvodnjom financijskih instrumenata i njihovim upravljanjem.

Plaćanja od trećih osoba koje Društvo primi u vezi s investicijskom uslugom pruženom klijentu specificiraju se po stavkama odvojeno, a agregirani troškovi i naknade ukupno se zbrajaju te su izraženi i kao novčani iznos i kao postotak.

Ex ante izvještavanje podrazumijeva davanje svih relevantnih informacija klijentu na trajnom mediju prije pružanja investicijske usluge, kako bi on dobio potrebne informacije za donošenje informirane odluke o ulaganju, a ex post izvještavanje podrazumijeva objavu relevantnih informacija nakon pružanja investicijske usluge.

Društvo pri izračunu troškova i naknada na ex ante osnovi upotrebljava stvarno nastale troškove kao zamjenu za očekivane troškove i naknade. Ako stvarni troškovi nisu dostupni, Društvo izrađuje razumnu procjenu tih troškova. Društvo preispituje ex ante pretpostavke na temelju ex post iskustva te ih prema potrebi prilagođava. Ex ante informacije o troškovima mogu se dostaviti na temelju pretpostavljenog iznosa ulaganja. Za potrebe ex post objavljivanja informacije trebaju odražavati stvarni iznos klijentova ulaganja u trenutku sastavljanja objave.

Društvo može odlučiti dostaviti takve agregirane informacije o troškovima i naknadama investicijskih usluga zajedno s postojećim redovnim izvješćima upućenima klijentu.

3.6. Upravljanje sukobom interesa

Društvo ima interni akt u kojem se opisuje upravljanje sukobom interesa – „Politika uređenja sukoba interesa i osobnih transakcija“.

Kriteriji za utvrđivanje postojanja potencijalnih sukoba interesa

Prilikom određivanja vrste, utvrđivanja postojanja ili mogućnosti nastanka sukoba interesa do kojeg može doći prilikom obavljanja djelatnosti Društva, a čije postojanje ili nastanak može štetiti interesima vlasnika portfelja odnosno klijenata investicijskog savjetovanja, odgovorne osobe Društva će uzeti u obzir okolnost nalazi li se Društvo, relevantna osoba odnosno osoba izravno ili neizravno povezana s Društvom putem kontrole, u sklopu obavljanja djelatnosti Društva ili za Društvo ili iz drugih razloga, u situaciji da:

- može ostvariti financijsku dobit ili izbjeći financijski gubitak na štetu portfelja/klijenata investicijskog savjetovanja;
- ima interes ili korist od usluge ili transakcije izvršene za račun vlasnika portfelja/klijenata investicijskog savjetovanja, a koji se razlikuju od interesa vlasnika portfelja/klijenata investicijskog savjetovanja;
- ima financijski ili neki drugi motiv za pogodovanje interesima drugog ulagatelja ili grupe ulagatelja na štetu interesa vlasnika portfelja/klijenata investicijskog savjetovanja;
- obavlja isti posao za portfelj/klijente investicijskog savjetovanja kao i za druge klijente koji nisu portfelj/klijenti investicijskog savjetovanja;
- prima ili će primiti od drugih osoba dodatne poticaje ili naknade u vezi s upravljanjem imovinom vlasnika portfelja/klijenata investicijskog savjetovanja, u obliku novca, roba ili usluga, a što nije uobičajena provizija ili naknada za naznačenu uslugu.

Postupci i mjere za utvrđivanje i upravljanje sukobom interesa

Društvo je dužno poduzeti sve razumne mjere kako bi prepoznalo, upravljalo, pratilo i spriječilo ili objavilo sukob interesa, u kojem cilju je i uspostavilo odgovarajuće kriterije za određivanje vrste i utvrđivanje postojanja ili mogućnosti nastanka sukoba interesa čije bi postojanje ili nastanak mogli štetiti interesima vlasnika portfelja/klijenata investicijskog savjetovanja. Navedeno uključuje:

- neovisno i kontinuirano jačanje sustava unutarnjih kontrola te identificiranje sukoba interesa koji mogu nastati između Društva i/ili relevantnih osoba s jedne strane i vlasnika portfelja/klijenata investicijskog savjetovanja s druge strane, kako bi se izbjeglo negativno djelovanje sukoba interesa na interese vlasnika portfelja/klijenata investicijskog savjetovanja;

- kontinuirano i učinkovito provođenje kontrole razmjene podataka između relevantnih osoba uključenih u poslove koji u sebi nose rizik sukoba interesa, ukoliko bi razmjena podataka mogla nanijeti štetu vlasnicima portfelja/klijentima investicijskog savjetovanja;
- uredno i ažurno vođenje evidencije osobnih transakcija relevantnih osoba;
- uklanjanje svake neposredne povezanosti između primanja relevantnih osoba koje su primarno uključene u jednu poslovnu aktivnost i primanja ili dobiti koju ostvare druge relevantne osobe, većim dijelom uključene u drugu poslovnu aktivnost, kada i uz uvjet da sukob interesa može nastati u vezi s takvim aktivnostima;
- uspostavljanje i provedbu odvojenog nadzora nad relevantnim osobama čija primarna funkcija podrazumijeva ili uključuje poslovne aktivnosti za ulagatelja ili pružanje usluga vlasnicima portfelja/klijentima investicijskog savjetovanja čiji interesi mogu izazvati sukob interesa ili koje na drugi način zastupaju interese koji mogu biti u sukobu, uključujući i interese Društva;
- poduzimanje odgovarajućih mjera (npr. prethodne suglasnosti viših rukovoditelja) sa svrhom sprječavanja ili kontrole istovremenog ili naknadnog sudjelovanja relevantne osobe u kupnji ili prodaji financijskih instrumenata ako takve aktivnosti mogu naštetiti uspostavljenom sustavu upravljanja sukobom interesa;
- diskrecijsku ovlast izuzimanja relevantne osobe od sudjelovanja u provedbi pojedine transakcije u slučaju kada rukovoditelj relevantne osobe smatra da se ona nalazi u sukobu interesa ili potencijalnom sukobu interesa;
- sustavno upoznavanje i edukacija relevantnih osoba u cilju postizanja odgovarajućeg stupnja educiranosti, znanja i spoznaje o svim oblicima, mogućnosti nastanka i štetnim posljedicama sukoba interesa u djelatnostima i poslovima koje obavlja Društvo;
- periodična provjera i po potrebi revidiranje primjernosti sustava uspostavljenih kontrola u vezi prepoznavanja, upravljanja, praćenja, sprječavanja ili objavljivanja potencijalnog ili ostvarenog sukoba interesa;
- uspostava sustava praćenja, čuvanja, vođenja i ažuriranja podataka o uslugama i aktivnostima koje je Društvo obavilo, a u kojima se pojavio sukob interesa koji može imati štetne posljedice po interese vlasnika portfelja/klijenata investicijskog savjetovanja, te, s tim u vezi, vođenje evidencije o sukobima interesa.

3.7. Poticaji

Dodatni poticaji su naknade, provizije, novčane ili nenovčane koristi povezane s uslugama koje se pružaju klijentu, a koje Društvo daje ili prima od treće osobe ili osobe koja djeluje za račun treće osobe.

Iznimno, dodatnim poticajima se ne smatraju plaćanja koja omogućuju ili su nužna za pružanje investicijske usluge, kao što su troškovi skrbništva, regulatorne i zakonske naknade, a koja po svojim obilježjima ne ugrožavaju obvezu investicijskog društva da djeluje korektno, pravedno, u skladu s pravilima struke i u skladu s najboljim interesima klijenta.

Društvo osigurava da klijenti dobiju cjelovitu sliku o važnim informacijama koje se odnose na pružene usluge, te će ih stoga obavještavati o svim troškovima, i naknadama koje su dobivene od ili plaćene trećim stranama za investicijske usluge pružene klijentu.

Zaposlenicima Društva koji pružaju investicijske usluge zabranjeno je zaprimanje i zadržavanje dodatnih poticaja koje bi bile uzrok pristranog ili narušenog pružanja usluge, osim ako se ne preusmjere na klijenta.

3.8. Sustav zaštite ulagatelja

Zaštita imovine klijenta

U svrhu zaštite prava klijenata, s financijskim instrumentima i novčanim sredstvima koja pripadaju klijentima, Društvo je dužno postupati u skladu s odredbama Zakona o tržištu kapitala i Pravilnika o organizacijskim zahtjevima i pravilima poslovnog ponašanja za obavljanje investicijskih usluga i aktivnosti te politikama primitaka i kriterijima za značajna investicijska društva (Narodne novine, broj 89/2018).

Društvo sva novčana sredstva ili financijske instrumente koje primi, drži ili isplaćuje odnosno isporučuje klijentima ili za račun klijenata, a to je vezano uz investicijske usluge i aktivnosti koje pruža klijentima, tretira kao imovinu klijenata, osim ako je zakonskim odredbama propisano drugačije.

Prilikom odabira banke skrbnika Društvo pažnjom dobrog stručnjaka vodi računa o stručnosti i tržišnom ugledu treće strane, zakonom propisanim uvjetima ili tržišnim praksama koji se odnose na držanje financijskih instrumenata koji mogu negativno utjecati na prava klijenta. Osnovni kriteriji za odabir banke skrbnika su, između ostaloga, financijska snaga, reputacija i kvaliteta usluge.

Za banku skrbnika, odnosno treću stranu, Društvo je odabralo OTP banku d.d.

Društvo će jednom godišnje preispitati odabir OTP banke d.d. kao institucije kod koje drži novčana sredstva njegovih klijenata. S obzir da je OTP banka d.d. ujedno i izabrana banka skrbnik, odnosno treća strana, navedeno preispitivanje će se obuhvatiti godišnjom procjenom da je izabrana treća strana adekvatna za posao skrbnika, odnosno poslove pohrane imovine klijenata. Također, Društvo će jednom godišnje preispitati odabir svake institucije kod koje drži novčana sredstva njegovih klijenata.

U svrhu procjene da je izabrana treća strana adekvatna za posao skrbnika, odnosno poslove pohrane imovine klijenata, Društvo će jednom godišnje preispitivati odabir treće strane i rizika koji iz toga proizlaze.

Kod portfelja, financijska sredstva klijenata nalaze se na računu Društva za posebne namjene, izuzeta iz ovrhe Društva na kojem su položena novčana sredstva klijenta koja čine sastavni dio portfelja.

Pohrana financijskih instrumenata i novčanih sredstava

Zbirni skrbnički račun kod banke skrbnika Društvo otvara jednokratno, u ime Društva, a za račun klijenta te Društvo na njemu zbirno pohranjuje financijske instrumente u koje je uložena imovina klijenata temeljem usluge o upravljanju portfeljem, ukoliko ne postoje zakonska, tržišna ili organizacijska ograničenja. Vođenje financijskih instrumenata na zbirnom računu kod banke skrbnika podrazumijeva da se imovina svih klijenata vodi na jednom, zajedničkom računu, te da skrbnik ne vodi evidenciju o imovini pojedinog klijenta, već takvu evidenciju vodi samo i jedino Društvo. Društvo u svojim internim evidencijama vodi analitiku imovine klijenata na način koji omogućava u svakom trenutku, bez odgode, razlučivanje imovine jednog klijenta od imovine ostalih klijenata kao i imovine samog Društva. Imovina klijenta nije vlasništvo Društva, ne ulazi u imovinu Društva niti u likvidacijsku ili stečajnu masu, niti može biti predmetom ovrhe u vezi s potraživanjima prema Društvu. Društvo ne koristi financijske instrumente klijenta bez njegove prethodne izričite suglasnosti.

Na zbirnom računu kod banke skrbnika mogu biti pohranjeni financijski instrumenti kojima se trguje na hrvatskom tržištu i financijski instrumenti kojima se trguje u inozemstvu, te su time predmet nacionalnog zakonodavstva druge države kada je to zakonski nužno.

Kada se imovina klijenata pohranjuje zbirno, financijski instrumenti ili novčana sredstva drže se na zbirnom računu kod treće strane. U slučaju zbirne pohrane financijske imovine, treća strana nema evidenciju o stvarnom vlasniku financijske imovine.

Posljedice za klijente u slučaju da treća strana kod koje su pohranjena novčana sredstva i/ili financijski instrumenti nije u mogućnosti ispuniti svoje obaveze, ovise o nacionalnom zakonodavstvu treće strane. U tom smislu je moguće da se, kada se imovina klijenata drži kod treće strane izvan

Republike Hrvatske, prava klijenata u vezi s takvom imovinom razlikuju u odnosu na prava klijenata čija se imovina čuva sukladno zakonodavstvu Republike Hrvatske, s obzirom da nacionalna zakonodavstva mogu propisivati različitu razinu zaštite klijenata (različiti opseg prava klijenata odnosno različiti opseg obaveza treće strane, kao i različit stupanj zaštite imovine klijenata).

Imovina klijenta (novčana sredstva i financijski instrumenti) ne ulazi u stečajnu ili likvidacijsku masu niti treće strane kod koje je pohranjena imovina niti Društva, te ne može biti predmetom ovrhe u vezi s potraživanjem prema trećoj strani i/ili Društvu kada je imovina klijenta pohranjena kod treće strane sa sjedištem na području Republike Hrvatske, te se na takav odnos primjenjuje pravo Republike Hrvatske.

Ukoliko treća strana obračunava i isplaćuje kamate na iznos deponiranih novčanih sredstava, ista se po isplati u internim evidencijama Društva raspodjeljuje između klijenata čijim portfeljima Društvo upravlja, proporcionalno, prema prosječnom stanju na računu svakog pojedinog klijenta u obračunskom razdoblju.

Potpisom ugovora klijent potvrđuje da je upoznat s rizicima zbirne pohrane financijskih instrumenata/novčanih sredstava, da ih prihvaća te da je suglasan sa zbirnom pohranom.

U slučaju kada su računi koji sadržavaju financijske instrumente ili novčana sredstva koja pripadaju klijentu podložni zakonodavstvu države koja nije država članica ili će im biti podložni, prava klijenta ili potencijalnog klijenta u vezi s navedenim financijskim instrumentima ili novčanim sredstvima se mogu sukladno tome razlikovati.

Društvo ne odgovara za radnje ili propuste trećih osoba, što uključuje, između ostalog, subjekte zadužene za zaprimanje i prijenos naloga, institucije za poravnanje i namiru, pružatelje usluge skrbništva, depozitorije i izdavatelje financijskih instrumenata kupljenih za račun klijenta.

Ukoliko je to neophodno zbog nacionalnih propisa ili sudjelovanja na lokalnom tržištu, podskrbnik može imati i/ili koristiti založno pravo ili pravo prijeboja u vezi s financijskim instrumentima ili novčanim sredstvima klijenta, radi podmirenja tražbina nastalih u vezi s poslovima pod/skrbnništva, a gdje klijent nije pokrio navedene troškove odnosno osigurao njihovo pokriće.

Prije zaključivanja transakcija financiranja vrijednosnih papira u vezi s financijskim instrumentima koje Društvo drži za račun klijenta ili prije nego se na drugi način koriste takvi financijski instrumenti za vlastiti račun ili za račun nekog drugog klijenta, Društvo mora pravodobno prije korištenja navedenih instrumenata dostaviti klijentu na trajnom mediju jasne, potpune i točne podatke o obvezama i odgovornostima Društva u pogledu korištenja navedenih financijskih instrumenata, uključujući i uvjete za njihov povrat te o rizicima koje oni uključuju.

Sustav zaštite ulagatelja

Sustav zaštite ulagatelja koji je ustanovljen Zakonom o tržištu kapitala propisuje formiranje i upravljanje Fondom za zaštitu ulagatelja (dalje u tekstu: Fond), utvrđivanje osiguranog slučaja te isplatu zaštićenih tražbina. Fondom upravlja operater Fonda. Sustav zaštite ulagatelja provodi i nadzire Agencija.

Osnovna svrha sustava je omogućiti zaštitu potraživanja klijenata, u slučaju kad član Fonda nije u mogućnosti isplatiti i/ili vratiti ulagatelju u slučaju nastupanja osiguranoga slučaja. Društvo je obveznik članstva u Fondu s obzirom na pružanje investicijskih usluga.

Sukladno odredbama Zakona o tržištu kapitala, imovina klijenta Društva se vodi na posebnim računima odvojeno od imovine Društva. Navedena imovina nije imovina Društva, ne ulazi u imovinu Društva, niti u likvidacijsku ili stečajnu masu, niti može biti predmet ovrhe u vezi s potraživanjima prema Društvu.

Najveći osigurani iznos je 20.000,00 eura. Sredstva Fonda koriste se za isplatu zaštićenih tražbina klijenata člana Fonda koji nije u mogućnosti ispunjavati svoje obveze u slučaju nastupanja sljedećih uvjeta:

1. otvaranja stečajnoga postupka nad Društvom, ili
2. ako Agencija utvrdi da je kod Društva nastupila nemogućnost ispunjavanja obveza prema ulagateljima na način da ne može izvršiti novčanu obvezu i/ili vratiti financijske instrumente ulagatelja, a nije izgledno da će se te okolnosti u dogledno vrijeme bitno promijeniti.

Nakon što Agencija na temelju rješenja nadležnog suda o otvaranju stečajnog postupka nad članom Fonda, donese rješenje o nastanku osiguranog slučaja, Agencija ga bez odgode dostavlja operateru Fonda i članu Fonda koji nije u mogućnosti ispuniti svoje obveze. Rješenje Agencije objavit će se u Narodnim novinama i na internetskoj stranici Agencije. U slučaju da su ispunjeni prethodno navedeni uvjeti nastupio je osigurani slučaj.

Utvrdjivanje iznosa zaštićenih tražbina

Operater Fonda je dužan, pri utvrđivanju iznosa zaštićene tražbine pojedinog klijenta člana Fonda, utvrditi tražbine klijenta prema članu Fonda na način da u obzir uzme sve zakonske i ugovorne odredbe u vezi sa svakom pojedinom tražbinom, a osobito je dužan uračunati moguće protutražbine, i to na dan otvaranja stečajnog postupka ili objave rješenja Agencije. Iznos zaštićene tražbine klijenta člana Fonda utvrđuje se na dan otvaranja stečajnog postupka ili na dan objave rješenja Agencije. Vrijednost financijskih instrumenata koje je član Fonda dužan vratiti klijentu utvrđuje se prema

njihovoj tržišnoj vrijednosti, na dan otvaranja stečajnog postupka ili na dan objave rješenja Agencije. Operater Fonda dužan je po primitku rješenja Agencije pokrenuti postupak obeštećenja klijenata člana Fonda koji je u nemogućnosti ispunjavati svoje obveze te o tome obavijestiti javnost. Operater Fonda dužan je bez odgode objaviti obavijest u najmanje jednim dnevnim novinama. Operater Fonda dužan je, na temelju podataka o klijentima člana Fonda, koji nije u mogućnosti ispuniti svoje obveze, svakom klijentu uputiti obavijest s pozivom da podnese zahtjev za obeštećenje.

Klijent člana Fonda koji nije u mogućnosti ispunjavati svoje obveze zahtjev za obeštećenje može podnijeti u roku ne duljem od pet mjeseci od dana objave rješenja Agencije u Narodnim novinama. Iznimno, kada je klijent iz razloga na koje nije mogao utjecati bio spriječen podnijeti zahtjev za obeštećenje u roku od 1 godine od dana objave rješenja Agencije u Narodnim novinama, može naknadno podnijeti zahtjev za obeštećenje. U tom slučaju klijent je dužan podnijeti dokaze koji potvrđuju njegovu spriječenost. Klijent gubi pravo na isplatu osiguranog iznosa protekom roka od 5 godina od dana objave rješenja Agencije u Narodnim novinama.

Član Fonda koji nije u mogućnosti ispuniti svoje obveze dužan je operateru Fonda na njegov zahtjev bez odgađanja dostaviti:

- popis klijenata člana Fonda koji imaju pravo na obeštećenje, sa svim evidencijama koje se odnose na tražbine klijenata osigurane u skladu s odredbama Zakona o tržištu kapitala te eventualnim iznosima tražbina za koje klijenti imaju pravo na obeštećenje;
- ostale podatke koje operater Fonda smatra potrebnim za utvrđivanje i isplatu zaštićenih tražbina.

Sukladno odredbama Zakona o tržištu kapitala, sljedeće tražbine klijenta osigurane su do vrijednosti od najviše 20.000,00 eura po klijentu Društva:

- novčana sredstva koja Društvo duguje klijentu ili koja pripadaju klijentu, a koje Društvo drži za predmetnog klijenta;
- financijski instrumenti koji pripadaju klijentu Društva, a koje Društvo drži, administrira ili s njima upravlja za račun klijenta.

Iznos zaštićenih tražbina klijenta Društva obračunava se kao ukupan iznos potraživanja klijenta, bilo da ih Društvo drži na jednom ili više računa, po jednoj ili više ugovornih osnova ili u vezi s jednom ili više investicijskih usluga, u eurima i/ili valuti države članice, do visine zakonski osiguranog iznosa u koji su uključene i kamate do dana otvaranja stečajnog postupka nad Društvom ili dana objave rješenja Agencije o nastupanju osiguranoga slučaja.

Iz zaštićenih tražbina izuzimaju se:

- tražbine klijenata Društva koje su osigurane zakonom koji uređuje osiguranje depozita u kreditnim institucijama radi zaštite deponenata u slučaju nedostupnosti depozita;
- tražbine klijenata Društva proizašle iz transakcije za koju je pravomoćnom sudskom presudom utvrđeno da je povezana s pranjem novca ili financiranjem terorizma.

Operater Fonda je SKDD (Središnje Klirinško depozitarno društvo), koje upravlja Fondom, poduzima sve radnje u ime i za račun Fonda te ga zastupa u svim poslovima pred državnim, sudskim, upravnim i drugim tijelima radi ostvarenja svih njegovih prava.

Postupak obeštećenja u slučaju nastupa osiguranoga slučaja:

- Po rješenju Agencije o nastanku osiguranoga slučaja, operater Fonda pokreće postupak obeštećenja ulagatelja, članova Fonda te o tome obavještava javnost objavom u jednim dnevnim novinama te na internetskim stranicama operatera.
- Operater će o nastanku osiguranoga slučaja poslati obavijesti i svim ulagateljima Društva koji su mu poznati, kao i poziv ulagateljima da podnesu zahtjev za obeštećenje te obrazac toga zahtjeva.
- U roku od 60 dana od dana objave rješenja Agencije, operater Fonda dužan je pripremiti najvažnije podatke i informacije potrebne za utvrđivanje prava na isplatu zaštićenih tražbina.
- Ispunjen zahtjev ulagatelj šalje operateru isključivo poštom. Rok za podnošenje zahtjeva je pet mjeseci od dana objave rješenja Agencije o nastanku osiguranoga slučaja u Narodnim novinama.
- Iznos zaštićenih tražbina ulagatelja Društva utvrđuje operater Fonda na način da u obzir uzme sve zakonske i ugovorne odredbe u vezi sa svakom pojedinom tražbinom, a osobito je dužan uračunati moguće protutražbine, i to na dan otvaranja stečajnog postupka ili objave rješenja Agencije o nastupanju osiguranog slučaja.
- U roku od 60 dana od dana objave rješenja Agencije u Narodnim novinama, operater Fonda utvrđuje, u suradnji s ovlaštenim revizorom i ovlaštenim zastupnikom člana Fonda, iznose zaštićenih tražbina ulagatelja Društva.
- Utvrđeni iznosi zaštićenih tražbina isplaćuju se na račun iz zahtjeva za obeštećenje i to bez odgađanja, a najkasnije u roku 90 dana od dana utvrđenja prava na isplatu zaštićene tražbine, odnosno dana utvrđenja iznosa iste ili, iznimno, u daljnjem roku od 90 dana na temelju posebnog rješenja Agencije. Ulagatelj Društva čije su tražbine zaštićene je svaka fizička i pravna osoba čiju imovinu Društvo drži, administrira ili njome upravlja za račun klijenta, vezano uz investicijske usluge, ali isključujući:
 1. kreditne institucije;
 2. investicijska društva;
 3. financijske institucije;

4. društva za osiguranje;
5. subjekte za zajednička ulaganja;
6. mirovinski fond;
7. pravne osobe članica grupe člana Fonda;
8. pravnu ili fizičku osobu koja sudjeluje s više od 5% udjela s pravom glasa u temeljnom kapitalu u članu Fonda;
9. društvo koje je matično ili ovisno društvo u odnosu na člana Fonda;
10. članove uprave i nadzornog odbora, odnosno upravnog odbora člana Fonda, ako su te osobe na navedenim položajima ili zaposlene u članu Fonda na dan otvaranja stečajnog ili likvidacijskoga postupka ili na dan objave rješenja Agencije o nastupanju osiguranoga slučaja ili su na tim položajima bile zaposlene tijekom tekuće ili prethodne financijske godine;
11. vezani zastupnici člana Fonda, a koji u tom svojstvu djeluju na dan otvaranja stečajnog ili likvidacijskog postupka, ili na dan objave rješenja Agencije o nastupanju osiguranog slučaja, ili su u tom svojstvu djelovali tijekom tekuće ili prethodne financijske godine;
12. osobe odgovorne za reviziju financijskih izvješća člana Fonda te osobe odgovorne za pripremu i pohranu računovodstvene dokumentacije člana Fonda i izradu financijskih izvještaja;
13. članove uprave, nadzornog odbora, odnosno upravnog odbora te osobe koje u vlasništvu imaju 5 ili više posto udjela u društvu koje je matično ili ovisno društvo u odnosu na člana Fonda te osobe koje su odgovorne za reviziju financijskih izvještaja toga društva;
14. bračne ili izvanbračne drugove te srodnike do drugoga stupnja u ravnoj liniji i drugoga stupnja u pobočnoj liniji osoba iz točaka 10. do 13.;
15. klijente člana Fonda čije je neispunjenje obveze prema članu Fonda pridonijelo nastupanju osiguranoga slučaja.

3.9. Potvrde o ovlaštenim djelatnicima koji obavljaju relevantne funkcije

Na zahtjev klijenta, Društvo će izdati potvrdu da je djelatnik koji pruža investicijsku uslugu odnosno obavlja relevantnu funkciju ovlaštena osoba Društva u odnosu na tu relevantnu funkciju.

Društvo osigurava da svi njegovi djelatnici koji obavljaju aktivnosti investicijskog savjetovanja imaju odgovarajuću stručnost i znanje potrebne za obavljanje navedenih aktivnosti, kao i odgovarajuće licence, sukladno Pravilniku o kvalifikacijama i kadrovskim uvjetima za pružanje investicijskih usluga (Narodne novine, broj 83/2018).

Investicijske usluge će se pružati u okviru organizacijske jedinice Front office, gdje zaduženi djelatnici odgovaraju voditelju organizacijske jedinice Društva, kao i nadležnom članu Uprave. Svaki djelatnik obavlja svoje aktivnosti u skladu s dodijeljenom funkcijom i nadležnostima.

Usluge investicijskog savjetovanja mogu obavljati svi djelatnici Front officea koji ispunjavaju uvjete za to sukladno Pravilniku o kvalifikacijama i kadrovskim uvjetima za pružanje investicijskih usluga, Prilog I. Ipak, primarna odgovornost te koordinacija poslova vezanih uz investicijsko savjetovanje, uključujući savjetovanje vezano uz investicijske proizvode, povjerena je djelatniku koji je zadužen za poslove investicijskog savjetovanja i investicijske proizvode.

Uslugu upravljanja portfeljem obavlja jedinica Front office, u cjelini, osim djelatnika koji je zadužen za poslove investicijskog savjetovanja i investicijske proizvode.

Osobe koje će obavljati investicijske usluge imaju višegodišnje adekvatno radno iskustvo i položene potrebne ispite.

3.10. Pritužbe

Osnovno poslovno načelo Društva i Grupacije kojoj pripada je zadovoljstvo klijenata. Stoga Društvo kontinuirano uspostavlja, održava i usavršava procedure za upravljanje pritužbama s ciljem dobivanja informacija za unaprjeđenje obavljanja usluga.

Sukladno važećem internom aktu Društva, pritužbe klijenata odnose se na sljedeća područja poslovanja (investicijske usluge i drugo):

- nezadovoljstvo kvalitetom pružene usluge upravljanja investicijskim fondom;
- nezadovoljstvo kvalitetom pružene usluge vođenja portfelja;
- nezadovoljstvo kvalitetom pružene usluge investicijskog savjetovanja;
- transakcije izdavanja, otkupa i zamjene udjela investicijskih fondova Društva;
- naknade (prigovori klijenata na visinu naknada, zahtjevi klijenata za stornom naknada koji su u mreži prepoznati kao neopravdani);
- potvrde o vlasništvu udjela;
- općenito o Društvu (identitet, web stranica, promotivni materijal i sl.).

Sve pritužbe na rad Društva podnositelj pritužbe može dostaviti funkciji upravljanja pritužbama, koja je nadležna za istraživanje pritužbi, odnosno, ukoliko se pritužbe odnose na funkciju upravljanja pritužbama, funkciji praćenja usklađenosti s relevantnim propisima u pisanom obliku i to:

- osobno u Društvu, Divka Budaka 1/d, 10000 Zagreb;
- poštom na adresu Društva: OTP Invest d.o.o., Divka Budaka 1/d, 10000 Zagreb;

- u bilo kojoj poslovnici ili kontakt centru OTP banke d.d.;
- telefaksom: 075801195;
- e-mailom: reklamacije@otpinvest.hr (uključene reklamacije preko posrednika).

Pritužba treba sadržavati sljedeće:

- osobne podatke podnositelja pritužbe (ime i prezime, OIB te adresu podnositelja koji je fizička osoba ili njegovog zakonskog zastupnika, odnosno, naziv tvrtke, OIB, sjedište te ime i prezime odgovorne osobe podnositelja pritužbe koji je pravna osoba);
- razloge pritužbe ili okolnosti koje su izazvale nezadovoljstvo, a koje su predmet prigovora;
- datum podnošenja pritužbe;
- adresu za dostavu odgovora.

4. KOMUNIKACIJA S KLIJENTIMA

4.1. Načini komunikacije

Način komunikacije s klijentom temelji se isključivo na klijentovoj suglasnosti.

Društvo će upućivati i davati klijentu sve informacije, potvrde, obavijesti, izvješća i druge oblike komunikacije slanjem pismenog dopisa na adresu klijenta ili putem trajnog medija. Naime, temeljem Zakona o tržištu kapitala, klijent ima mogućnost da mu Društvo šalje informacije ne samo u papirnatom obliku, već i na tzv. trajnom mediju, primjerice putem elektronske pošte (e-maila), ako to odgovara klijentu, ali imajući na umu da postoji mogućnost da može odabrati zaprimanje informacija u papirnatom obliku.

Društvo smatra da je klijent izabrao komunikaciju s Društvom putem e-mail-a, davanjem svoje e-mail adrese.

Informacije koje nisu osobno upućene klijentu, a dio su zakonski utemeljene obveze informiranja, Društvo pruža i na web mjestu (www.otpinvest.hr) isključivo ako je klijent pristao na takav oblik pružanja informacija i ako je obaviješten o adresi web mjesta.

U cilju nesmetanog komuniciranja, klijent je dužan obavijestiti Društvo o promjeni adrese, e-mail adrese i drugih podataka koji su relevantni za obavještavanje kao i za izvršavanje obveza Društva prilikom pružanja investicijskih usluga, te snosi moguću štetu nastalu uslijed neispunjenja ove obveze.

Društvo neće slati klijentu izvješća o pojedinačnim transakcijama.

Društvo koristi hrvatski i engleski jezik u komunikaciji s klijentima.

4.2. Kontakti

Klijent može slati upite kao i ostvarivati sve druge oblike komunikacije s Društvom, na adresu sjedišta Društva, kao i putem kontakt telefona i e-maila navedenih u poglavlju 1.1. ovog dokumenta.

5. NAČIN PROCJENE I USPOREDBE KOD USLUGE UPRAVLJANJA PORTFELJEM

Pri pružanju usluge upravljanja portfeljem, Društvo uspostavlja odgovarajući način procjene i usporedbe kao što je značajna referentna vrijednost, koja se temelji na investicijskim ciljevima klijenta i vrstama financijskih instrumenata uključenima u portfelj klijenta, kako bi se klijentu kojem se usluga pruža omogućilo da procijeni uspješnost poslovanja Društva.

Društvo klijentu, prema potrebi, dostavlja i sljedeće informacije:

- informacije o načinu i učestalosti vrednovanja financijskih instrumenata u portfelju klijenta;
- pojedinosti o svakom prijenosu upravljanja na diskrecijskoj osnovi svim financijskim instrumentima ili novčanim sredstvima iz portfelja klijenta ili dijelom njih;
- specifikaciju svake referentne vrijednosti prema kojoj će se uspoređivati uspješnost portfelja klijenta;
- vrste financijskih instrumenata koje se mogu uključiti u portfelj klijenta i vrste transakcija koje se mogu izvršiti s takvim instrumentima, uključujući moguća ograničenja;
- ciljeve upravljanja, razinu rizika koja se odražava na diskrecijsko pravo rukovoditelja i eventualna posebna ograničenja u vezi s tim diskrecijskim pravom.

6. PODACI O INVESTICIJSKIM INSTRUMENTIMA I RIZICIMA POVEZANIM S ULAGANJIMA U FINACIJSKE INSTRUMENTE

Kada Društvo dostavi klijentu koji je mali ulagatelj informacije o financijskom instrumentu koji je predmet javne ponude koja je u tijeku te je objavljen prospekt u vezi s takvom ponudom u skladu s Direktivom 2003/71/EZ, Društvo će ga pravovremeno prije pružanja investicijskih usluga klijentima ili potencijalnim klijentima obavijestiti gdje je takav prospekt dostupan javnosti.

Kada se financijski instrument sastoji od dva ili više različitih financijskih instrumenata ili usluga, Društvo osigurava odgovarajući opis pravne prirode financijskog instrumenta, sastavnica tog instrumenta i načina na koji uzajamno djelovanje sastavnica utječe na rizike ulaganja.

U slučaju financijskih instrumenata koji uključuju jamstvo ili kapitalnu zaštitu, Društvo dostavlja klijentu informacije o području primjene i vrsti takvog jamstva ili kapitalne zaštite. Kada jamstvo pruža treća osoba, informacije o jamstvu moraju obuhvaćati dovoljno pojedinosti o jamcu i jamstvu kako bi se omogućilo klijentu ili potencijalnom klijentu da izvrši objektivnu procjenu jamstva.

U nastavku se iznose podaci o rizicima, koji sadrže i podatke o investicijskim instrumentima.

Upravljanje portfeljem predstavlja ulaganje u financijske instrumente i drugu imovinu uz koju je vezano preuzimanje određenih rizika. U nastavku donosimo informacije koje mogu poslužiti kao uvod i vodič o rizicima kako bi klijentu pomogle prepoznati i odrediti vlastitu toleranciju na rizik ulaganja. Ove informacije služe kao dopuna savjetima danim tijekom osobnog sastanka u okviru pružanja investicijske usluge.

Klijente molimo da pažljivo pročitaju informacije u nastavku, a za sva dodatna pojašnjenja i pitanja stojimo na raspolaganju.

Općenite informacije o ulaganju u financijske instrumente:

- Potencijalni povrat kod svakog ulaganja povezan je s određenim stupnjem rizičnosti - što je veći potencijalni povrat to je i veći stupanj rizičnosti.
- Osim fundamentalnih faktora, na tržišnu cijenu financijskog instrumenta utječu i subjektivni faktori (tržišni sentiment, mišljenja, očekivanja, glasine) što posljedično utječe i na povrat ulaganja. Ove faktore je nemoguće predvidjeti.
- Ulaganje u više različitih vrsta financijskih instrumenata pomaže pri smanjenju rizika cijelog portfelja.

Rizik promjene cijene financijskih instrumenata (Tržišni rizik): predstavlja rizik od pada tržišne vrijednosti pojedinog financijskog instrumenta u koji je uložena imovina portfelja. Cijene financijskih instrumenata podložne su dnevnim promjenama i pod utjecajem su niza čimbenika, kao što su sentiment investitora, ekonomski trend na globalnoj razini, te ekonomsko i političko okruženje u pojedinim zemljama.

Valutni rizik: rizik pada vrijednosti imovine portfelja uslijed promjene valutnog tečaja. Dio imovine portfelja može biti denominiran u valuti različitoj od temeljne valute te promjena tečaja u odnosu na temeljnu valutu može uzrokovati pad vrijednosti tog dijela imovine.

Kreditni rizik: rizik gubitka dijela ili cjelokupne vrijednosti imovine portfelja uložene u dužničke vrijednosne papire, instrumente tržišta novca ili depozite zbog neispunjenja obveze izdavatelja dužničkog vrijednosnog papira ili banke da isplati pripadajuću kamatu i/ili glavnice. Nemogućnost izdavatelja ili banke da izvrši odgovarajuća plaćanja za posljedicu može imati kašnjenje u isplati pripadajuće kamate i/ili glavnice što može prouzročiti poteškoće u otkupu dijela imovine portfelja, a

u krajnjem slučaju može dovesti i do gubitka dijela ili cjelokupnog iznosa koji je uložen u određeni dužnički vrijednosni papir ili depozit. Kreditni rizik također uključuje i rizik smanjenja vrijednosti dužničkog vrijednosnog papira zbog smanjenja ocjene kreditne sposobnosti izdavatelja (kreditnog rejtinga). Smanjenje kreditnog rejtinga ukazuje na povećanu vjerojatnost neispunjavanja obveza što u pravilu negativno utječe na vrijednost dužničkog vrijednosnog papira.

Rizik likvidnosti: rizik da se imovina portfelja neće moći unovčiti odnosno prodati u dovoljno kratkom roku i po odgovarajućoj cijeni; uz ograničen trošak (po cijeni koja ne odstupa značajno od cijene po kojoj se imovina vrednuje) i u dovoljno kratkom vremenskom roku, što može otežati ili u potpunosti onemogućiti upravljanje dnevnom likvidnošću portfelja.

Kamatni rizik: rizik smanjenja vrijednosti dužničkih vrijednosnih papira i instrumenata tržišta novca u koje je uložena imovina portfelja zbog povećanja prevladavajućih kamatnih stopa na tržištu. Što je preostalo vrijeme do dospijeca dužničkog vrijednosnog papira ili instrumenta tržišta novca veće, odnosno što je kamatna stopa (kupon) koju dužnički vrijednosni papir ili instrument tržišta novca nudi niža, to je utjecaj povećanja kamatnih stopa u pravilu veći. Jačina utjecaja uobičajeno se mjeri modificiranom duracijom (engl. „*modified duration*“): što je modificirana duracija nekog financijskog instrumenta ili portfelja veća, to će utjecaj promjene kamatnih stopa na njegovu vrijednost također biti veći.

Rizik namire: rizik da zaključene transakcije financijskim instrumentima ne budu namirene, odnosno, da se prijenos vlasništva nad financijskim instrumentima ne provede ili dospjela novčana potraživanja ne budu naplaćena u dogovorenim rokovima. Takva situacija može dovesti do smanjene likvidnosti imovine pojedinog portfelja. Utjecaj rizika namire na imovinu portfelja značajno se smanjuje ugovaranjem transakcija na financijskim tržištima prema kojima se istovremeno obavlja prijenos vlasništva nad vrijednosnim papirom i novčanog iznosa ugovorenog pojedinom transakcijom (namira uz plaćanje, eng. „*delivery versus payment*“).

Rizik promjene poreznih propisa: predstavlja mogućnost da se porezni propisi, u Republici Hrvatskoj ili inozemstvu, promjene na način koji bi negativno utjecao na prinos portfelja odnosno profitabilnost ulaganja.

Rizik druge ugovorne strane: rizik da druga ugovorna strana u transakciji neće ispuniti svoje ugovorne obaveze (npr. da bankrotira prije konačne namire svih novčanih tokova). Pojavljuje se kod transakcija koje uključuju oročene depozite, transakcija izvedenicama i transakcija financiranja vrijednosnih papira (repo ugovori, obrnuti repo ugovori).

Rizik koncentracije: nastaje kao posljedica izlaganja znatnog dijela imovine portfelja pojedinoj osobi ili skupini povezanih osoba odnosno određenom gospodarskom sektoru, državi ili zemljopisnom području, a predstavlja gubitak vrijednosti imovine portfelja zbog negativnog utjecaja specifičnih

ekonomskih, tržišnih, političkih ili regulatornih događaja vezanih za pojedinu osobu, skupinu povezanih osoba, gospodarski sektor, državu ili geografsko područje.

Financijska poluga: predstavlja financiranje ulaganja korištenjem sredstava dobivenih pozajmljivanjem. Financijska poluga u portfelju može se stvoriti korištenjem financijskih izvedenica, te reinvestiranjem kolaterala povezanih sa tehnikama učinkovitog upravljanja portfeljem. Korištenje financijske poluge može znatno povećati rizik: višestruko uvećati prinos na ulaganje, odnosno dobit, ali može i umanjiti dobit ili višestruko uvećati gubitak, odnosno dovesti do potpunog gubitka financijskih sredstava.

Operativni rizik predstavlja rizik financijskog gubitka uzrokovanog:

- postupanjem ili propustom postupanja zaposlenika (ljudski faktor) i neprimjerenim poslovnim procesima,
- prekidom korištenja informatičke i telekomunikacijske opreme;
- vanjskim događajima.

Rizik sukoba interesa: rizik nastupa neželjenog događaja uslijed aktivnosti zaposlenika ili Društva koje bi u neravnotežan položaj stavili Društvo ili Klijenta. Društvo je donijelo interni akt koji uređuje područje sprječavanja sukoba interesa upravo kako bi minimiziralo ili u potpunosti eliminiralo ovaj rizik.

Reputacijski rizik: rizik gubitka ugleda te povećanja negativne javne percepcije Društva koji može rezultirati rastom negativnih utjecaja na poslovanje Društva.

Rizik kontinuirane primjerenosti i prikladnosti: može nastati ukoliko Društvo nije financijski stabilno ili osobe odgovorne za upravljanje imovinom, upravljanje rizicima i ostale pomoćne poslove u Društvu nisu dovoljno stručne, pouzdane i dobrog ugleda. Društvo i njegovi zaposlenici dužni su u obavljanju djelatnosti Društva postupati u skladu s relevantnim propisima, primjenjivati načela profesionalnosti i etike, uvijek postupati u najboljem interesu klijenata, te ih na vrijeme i istinito obavještavati.

Rizici povezani s ulaganjem u dionice

Dionica je vlasnički vrijednosni papir koji predstavlja pravo vlasništva u određenom dioničkom društvu. Prema pravima koja daju, razlikuju se dva roda dionica: redovne i povlaštene dionice. Redovne dionice daju imateljima pravo glasa na glavnoj skupštini dioničkog društva, pravo na isplatu dijela dobiti (dividendu) i pravo na isplatu vrijednosti ostatka imovine nakon likvidacije društva. Povlaštene dionice daju svojim imateljima neka povlaštena prava, npr. pravo na dividendu u unaprijed utvrđenom novčanom iznosu. Cijenu dionica određuje ponuda i potražnja, a one se mogu kupiti ili prodati na uređenom tržištu ili izvan njega. Povrat na ulaganje u dionice u užem smislu se sastoji od razlike između kupovne i tržišne cijene dionice te od isplaćenih dividendi i ne može se

unaprijed predvidjeti. Dividenda je dio ostvarene dobiti dioničkog društva koji se isplaćuje vlasnicima dionica.

Tržišni rizik: Dionicama se trguje na uređenim tržištima i izvan uređenih tržišta. Cijena dionice određena je odnosom ponude i potražnje. Ulaganje u dionice može biti visokorizično te uzrokovati i značajnije gubitke. Kretanje cijene dionice ovisi o fundamentalnim čimbenicima kao što su poslovni rezultati društva, gospodarsko i političko okruženje, ali i mnogi subjektivni faktori poput tržišnog sentimenta, očekivanja ulagatelja ili ostalih egzogenih varijabli.

Kreditni rizik: Investiranje u dionice podrazumijeva stjecanje vlasničkog udjela u poduzeću, što posljedično znači da u slučaju nesolventnosti ili stečaja poduzeća ulaganje može u cijelosti izgubiti svoju vrijednost.

Rizik likvidnosti: Unovčivost nekih dionica može biti smanjena, osobito tijekom tržišnih kriza. U pravilu, što je manja veličina vrijednosnice ili izdavatelja iste, veći je rizik likvidnosti.

Tečajni rizik: Ukoliko je u pitanju ulaganje u dionice inozemnih poduzeća, ulagatelj je izložen i tečajnom riziku. Ukoliko se tečaj promjeni u nepovoljnom smjeru, vrijednost ulaganja u temeljnoj valuti bi se mogla smanjiti.

Rizici povezani s ulaganjem u obveznice

Obveznica je dužnički vrijednosni (za razliku od dionice koja je vlasnički vrijednosni papir), što znači da imatelju obveznice, u određenom roku, pripada pravo na povrat određenog iznosa glavnice i pripadajuće kamate. Kamata se isplaćuje periodično ili se pribraja glavnici i isplaćuje na dospeljeću. Obveznica je manje rizičan vrijednosni papir od dionice, koji donosi umjerene prinose. Obveznicama se također trguje na uređenim ili neuređenim tržištima. Prinos obveznice: sastoji se od razlike između tržišne i kupovne cijene obveznice i kamate na glavnici. Prinos je nemoguće unaprijed utvrditi, osim pod pretpostavkom da se obveznica drži do dospeljeća (tada se takva mjera zove prinos do dospeljeća). Ako se obveznica prodaje prije dospeljeća, njenu cijenu nije moguće unaprijed utvrditi te se ostvaren prinos prilikom prodaje može razlikovati od prinosa do dospeljeća ili očekivanog prinosa. Ukoliko je razina prinosa do dospeljeća obveznice znatno viša od prinosa do dospeljeća drugih obveznica sa sličnim rokom dospeljeća to znači da je razina kreditnog rizika takve obveznice u pravilu viša od razine kreditnog rizika usporedivih obveznica. Prilikom izračuna finalnog prinosa obveznice treba uzeti u obzir i transakcijske troškove.

Kreditni rizik: se odnosi na vjerojatnost da izdavatelj obveznice neće biti u mogućnosti podmiriti svoje dospjele obveze, odnosno pojavljuje se u slučaju njegove nesolventnosti. Zato se kreditna pouzdanost dužnika mora uzeti u obzir prilikom donošenja investicijske odluke. Kreditni rejting (procjena kreditne pouzdanosti izdavatelja) koji donosi neka od nezavisnih rejting agencija pruža određene smjernice vezane uz procjenu kreditnog rizika. Najviši rejting je primjerice „AAA“, a

dodjeljuje se obveznicama financijski najmoćnijih i najstabilnijih država. Što je kreditni rejting izdavatelja niži (npr. „B“ ili „C“) veći je i kreditni rizik, ali je i veći zahtijevani prinos ulagatelja na takve obveznice zbog tzv. „premije rizika“.

Tržišni rizik: Ako se obveznica drži do dospijeca, ulagatelju se isplaćuje cijena o dospijecu, definirana u uvjetima obveznice. Potrebno je uzeti u obzir i rizik „opoziva“, odnosno mogućnost da izdavatelj povuče obveznicu i prije dospijeca (takva mogućnost mora unaprijed biti poznata i predviđena u uvjetima obveznice). Ako se obveznica prodaje prije dospijeca, ulagatelj postiže tržišnu cijenu formiranu odnosom ponude i potražnje. U pravilu, cijene obveznica s fiksnom kuponskom kamatom padaju kada rastu tržišne kamatne stope na obveznice sličnog dospijeca, i obrnuto, može se očekivati rast vrijednosti obveznice u slučaju pada zahtijevanih kamatnih stopa na obveznice s istim dospijecom. Tržišna cijena obveznice također može biti pod utjecajem promjene kreditnog rejtinga izdavatelja.

Rizik likvidnosti: Likvidnost obveznica ovisi o mnogo faktora među kojima su i volumen izdanja, preostalo vrijeme do dospijeca, tržišna pravila.

Rizici povezani s ulaganjem u investicijske fondove

Udjeli ili dionice investicijskih fondova predstavljaju proporcionalan udio u ukupnoj imovini fonda. Postoje zatvoreni i otvoreni investicijski fondovi. Zatvoreni investicijski fondovi su u pravilu dionička društva čijim se dionicama trguje na burzi ili drugom organiziranom tržištu. Zatvoreni investicijski fond karakterizira unaprijed zadani broj dionica, a vlasnikom dionice fonda ulagatelj postaje kupnjom dionice od nekog drugog dioničara. Otvoreni investicijski fondovi izdaju nove udjele svakom uplatom ulagatelja u fond, a ulagatelj ima pravo u svako doba zahtijevati isplatu udjela iz imovine fonda i na taj način istupiti iz fonda. Imovina fonda je u zajedničkom vlasništvu svih imatelja udjela ili dionica u fondu, a prikupljena novčana sredstva ulagatelja investiraju se u vrijednosne papire i druge financijske instrumente u skladu sa zadanom investicijskom strategijom fonda. Većina investicijskih fondova ulaže u jednu ili više glavnih skupina imovine pa tako postoji nekoliko osnovnih vrsta UCITS fondova prema vrsti imovine u koju ulažu: novčani fondovi (eng. „*money market funds*“) koji ulažu u instrumente tržišta novca, obveznički fondovi (eng. *bond, fixed income funds*), dionički fondovi (eng. *equity, stock funds*), mješoviti fondovi (eng. „*mixed, balanced funds*“) koji ulažu u različite kategorije financijske imovine, te alternativni fondovi poput nekretninskih fondova, fondova rizičnog kapitala itd. Prinos investicijskih fondova se ne može unaprijed utvrditi, a prinosi investicijskih fondova ostvareni u prošlosti ne predstavljaju indiciju mogućih prinosa u budućnosti. Prinos nekog fonda ovisi o definiranoj investicijskoj strategiji fonda, kao i kretanju tržišnih cijena pojedinih instrumenata u koje je uložena imovina fonda. Zato prilikom ulaganja u investicijski fond treba uzeti u obzir različite rizike koji se odnose na pojedine klase imovine (obveznice, dionice, instrumenti tržišta novca i sl.) u

koje je dozvoljeno ulagati imovinu fonda, tj. potrebno je uzeti u obzir ulagačku strategiju pojedinog fonda.

Tržišni rizik (rizik promjene cijene) i rizik likvidnosti: Udjeli otvorenih investicijskih fondova se u normalnim okolnostima mogu isplatiti iz fonda u bilo koje vrijeme na način propisan u prospektu, statutu ili drugim relevantnim dokumentima. Cijena po kojoj se prodaju i otkupljuju udjeli u otvorenom investicijskom fondu odražava tržišnu vrijednost instrumenata koji čine imovinu fonda. U iznimnim okolnostima društvo za upravljanje može obustaviti prodaju i reotkup udjela investicijskih fondova. Cijena dionice zatvorenog fonda ovisi prvenstveno o vrijednosti financijskih instrumenata i druge imovine i obveza koje čine imovinu fonda, ali i o odnosu ponude i potražnje na tržištu. Unovčivost nekih dionica može biti ograničena. Inozemni fondovi: uvjeti osnivanja i rada fondova u Republici Hrvatskoj definirani su Zakonom o otvorenim investicijskim fondovima s javnom ponudom i Zakonom o alternativnim investicijskim fondovima (Narodne novine, broj 21/2018 i 126/2019). Poslovanje stranih društava za upravljanje odnosno stranih investicijskih fondova podliježe različitim zakonskim i drugim propisima od onih koji su na snazi u Republici Hrvatskoj te su ti propisi ponekad manje stroži i osiguravanju nižu razinu zaštite ulagatelja od pravila. Također, ulaganje u inozemne investicijske fondove podliježe različitim poreznim tretmanima, što je također potrebno uzeti u obzir prilikom ulaganja.

Rizici povezani s ulaganjem u instrumente tržišta novca

Tržište novca uključuje dužničke vrijednosne papire kao što su trezorski, blagajnički i komercijalni zapisi i certifikati o depozitu, kao i sve ostale dužničke instrumente s dospijecem glavnice do 365 dana. Trezorski zapisi su vrijednosni papiri koje izdaju ministarstva financija, uglavnom s rokom dospijeca do godine dana. Upis trezorskih zapisa vrši se na aukcijama koje objavljuje Ministarstvo Financija Republike Hrvatske. Komercijalni zapisi su kratkoročni dužnički vrijednosni papiri koje izdaju poduzeća radi prikupljanja likvidnih sredstava. Kako ih ne izdaju države nego poduzeća vrlo različitog boniteta, u pravilu su manje siguran instrument nego što su to trezorski zapisi. Novčani depoziti su novčana sredstva različitih vlasnika koje prikupljaju kreditne institucije i druge depozitne ustanove. Kreditne institucije imaju obvezu vratiti položeni depozit uvećan za ugovorenu kamatu u određenom roku i uz određene uvjete. Certifikati o depozitu su utrživi dužnički instrumenti izdani od strane banaka koje se njima obvezuju po isteku utvrđenog roka dospijeca isplatiti glavnice uvećanu za ugovorenu kamatu

Faktori prinosa i rizika: faktori koji utječu na rizik i prinos instrumenata tržišta novca se u velikoj mjeri podudaraju s onima definiranim za obveznice. Razlike se uglavnom odnose na rizik likvidnosti.

Rizik likvidnosti: u pravilu ne postoje organizirana sekundarna tržišta za instrumente tržišta novca. Iz tog razloga nije izvjesno da se takvi instrumenti mogu prodati u bilo kojem trenutku.

Rizici povezani s ulaganjem u financijske izvedenice

Financijska izvedenica je instrument čija se vrijednost temelji na vrijednosti nekog drugog „referentnog“ (eng. „*underlying*“) financijskog instrumenta. Umjesto da trguju samim referentnim instrumentom, ugovorne strane se obvezuju razmijeniti novac, referentni instrument koji je predmet ugovora, ili neku drugu vrijednost, na određeni datum ili unutar određenog roka, a temeljeno na vrijednosti referentnog instrumenta. Kao referentni instrumenti mogu se koristiti najrazličitiji financijski i nefinancijski instrumenti i veličine: pojedinačne dionice, burzovni indeksi, burzovne robe, kamatne stope, druge izvedenice.

Osnovne vrste financijskih izvedenica:

- futures ugovori (budućnosnice);
- forward ugovori (unaprijedni ugovori);
- opcije i
- swapovi (zamjene).

Financijske izvedenice najčešće se koriste u svrhu zaštite od rizika promjene cijene referentnog instrumenta (eng. „*hedging*“), u špekulativne svrhe te za različite tipove arbitraže. Društvo će na upit detaljno obrazložiti svaku izvedenicu i objasniti utjecaj koji može ulaganje u takav papir imati na portfelj klijenta. Izvedenice nude mogućnost ostvarivanja velikih zarada, ali i velikih gubitaka. Zbog toga što uglavnom nije potrebno unaprijed platiti punu vrijednost referentnog instrumenta koji je predmet transakcije, nego se razmjena novčanih tokova odvija u budućnosti na temelju unaprijed definirane formule, izvedenice omogućavaju korištenje visokog stupnja financijske poluge, što znatno povećava rizik takve vrste ulaganja. Osim toga, u nekim slučajevima osim rizika potpunog gubitka uloga, rizik može biti još i veći tj. teoretski čak i neograničen.

Rizici povezani s ulaganjem u opcijske, futures i forward ugovore

Opcije su financijske izvedenice koje kupcu daju pravo, ali ne i obvezu na kupnju ili prodaju referentne imovine po dogovorenoj cijeni (izvršna cijena) na određeni dan ili za određeno vremensko razdoblje. Ako se opcija može izvršiti samo na dan dospijeca radi se o europskoj opciji, dok američka opcije omogućava vlasniku izvršenje u bilo kojem trenutku do dospijeca. U zamjenu za pravo na izvršenje opcije se plaća cijena opcije (tzv. premija). Postoje dvije osnovne vrste opcija:

- call opcije i
- put opcije.

Call opcija, u zamjenu za plaćenu premiju, kupcu daje pravo na kupnju referentne imovine po izvršnoj cijeni na određeni dan ili za određeno vremensko razdoblje.

Put opcija, u zamjenu za plaćenu premiju, kupcu daje pravo na prodaju referentne imovine po izvršnoj cijeni na određeni dan ili za određeno vremensko razdoblje.

Futures ugovor je standardizirani ugovor kojim se trguje na burzi, a kojim se kupac ili prodavatelj obvezuje kupiti ili prodati određenu količinu referentnog instrumenta po određenoj cijeni na određeni datum u budućnosti.

Forward ugovor je poput futures ugovora instrument kojim se kupac ili prodavatelj obvezuje kupiti ili prodati određenu količinu referentnog instrumenta po određenoj cijeni na određeni datum u budućnosti. Osnovna je razlika između futures ugovora i forward ugovora u tome što se forwardima ne trguje na burzi u standardiziranom obliku, nego se sklapaju izravno između tržišnih sudionika. Iz toga proizlaze i neki dodatni rizici svojstveni forward ugovorima.

Kupnja i prodaja opcija

U slučaju kupnje call ili put opcije, kupuje se pravo na kupnju ili prodaju referentnog instrumenta ili u nekim slučajevima pravo na primitak određenog iznosa novčanih sredstava koji odgovara pozitivnoj razlici između izvršne i tržišne cijene referentnog instrumenta u trenutku izvršenja opcije. U slučaju kretanja cijene referentnog instrumenta u smjeru suprotnom od očekivanja kupca opcije, opcija gubi na vrijednosti, odnosno može u potpunosti izgubiti vrijednost o dospijeću. U skladu s tim, maksimalni potencijalni gubitak kupca opcije jednak je plaćenju opcijskoj premiji. U slučaju prodaje call ili put opcije prodavatelj se obvezuje na isporuku ili kupnju referentnog instrumenta po izvršnoj cijeni u bilo kojem trenutku do dospijeća (ako se radi o američkoj opciji) ili o dospijeću (u slučaju europske opcije) ako kupac opcije odluči izvršiti svoje pravo iz opcije. U slučaju rasta tržišne cijene referentnog instrumenta prodavatelj call opcije se može naći u situaciji da mora isporučiti referentni instrument u trenutku kad je njegova tržišna cijena značajno iznad izvršne cijene. Ako cijena referentnog instrumenta padne, prodavatelj put opcije se može naći u situaciji da mora kupiti referentni instrument po cijeni značajno većoj od tržišne. Razlika između tržišne i izvršne cijene predstavlja potencijalni gubitak kod prodaje opcija te se ne može unaprijed predvidjeti.

Kupnja i prodaja futures ugovora

Futures ugovor je standardizirani ugovor kojim se trguje na burzi, a kojim se kupac ili prodavatelj obvezuje kupiti ili prodati određenu količinu referentnog instrumenta po određenoj cijeni na određeni datum u budućnosti. U slučaju rasta cijena, javlja se obveza isporuke referentnih instrumenata u trenutku kad je izvršna cijena značajno ispod tržišne cijene. U slučaju pada cijena može se pojaviti obveza kupnje referentnog instrumenta na dogovoreni datum po izvršnoj cijeni čak i u situaciji kad je tržišna cijena značajno ispod izvršne. Razlika između izvršne i tržišne cijene predstavlja mogući gubitak. U slučaju obveze kupnje referentnog instrumenta ukupan iznos sredstava koji je potreban za njegovu kupnju mora biti dostupan u gotovini o dospijeću. U slučaju preuzimanja obveze za isporuku referentnog instrumenta koji nije u vlasništvu osobe koja ima tu

obvezu („nepokrivena kratka pozicija“), instrument je potrebno kupiti na tržištu o dospijeću, što znači da se potencijalni rizik ne može unaprijed predvidjeti, a gubitak teoretski može biti i neograničen.

Kreditni rizik, rizik likvidnosti i rizik namire opcija: Opcijama se može trgovati na burzama, pri čemu su njihovi uvjeti standardizirani, a rizik namire na sebe preuzima burza, ili izravno između pojedinih sudionika na tržištu (tzv. „*over-the-counter*“ ili OTC tržište). OTC opcije nemaju standardizirane uvjete, već su to investicijski proizvodi prilagođeni zahtjevima pojedinih ulagatelja. Upravo zbog toga je prije odluke o kupnji ili prodaji nužno prikupiti i detaljno proučiti sve informacije o uvjetima opcije (tip opcije, izvršenje, dospijeće itd.). Kreditni rizik za kupca OTC opcije proizlazi iz mogućnosti gubitka premije na opciju zbog neizvršenja obveza suprotne strane. OTC opcijama se u pravilu ne trguje na organiziranim (sekundarnim) tržištima. Kao rezultat toga ne postoji niti garancija da će u svakom trenutku biti utržive. Zbog deviznih restrikcija i drugih mjera koje mogu otežati slobodno kretanje novca u nekim državama, mogućnost namire dogovorenih transakcija iz opcijskih ugovora može biti dovedena u pitanje. Vrijednost (cijena) opcije ovisi o izvršnoj cijeni, prinosu i volatilnosti referentnog instrumenta, preostalom roku do dospijeća opcije, razini kamatnih stopa i situaciji na tržištu. U najgorem slučaju opcija može postati bezvrijedna pa kupac opcije može u potpunosti izgubiti investirani kapital (tj. cijenu plaćenu za opciju). U slučaju kretanja cijene referentnog instrumenta u smjeru nepovoljnog za prodavatelja opcije, potencijalni gubitak za njega može biti neograničen.

Namira u novcu: Ako isporuka ili kupnja referentnog instrumenta nije moguća (npr. u slučaju opcija na indekse ili futuresa na indekse), postoji obveza plaćanja, ako se nisu ispunila tržišna očekivanja, novčanog iznosa koji je jednak razlici između izvršne cijene opcije ili izvršne cijene futures ugovora i tržišne vrijednosti referentnog instrumenta u trenutku izvršavanja opcije ili futures ugovora. Ta razlika predstavlja potencijalni gubitak koji se ne može unaprijed predvidjeti te teoretski može biti neograničen. Također, treba uzeti u obzir da je potrebno osigurati dovoljna likvidna sredstva da bi se ta transakcija mogla namiriti.

Inicijalna uplata i pozivi na nadoplatu: Prodaja nepokrivenih opcija ili kupnja ili prodaja futures ugovora zahtjeva upotrebu osiguranja, najčešće novca ili referentnog instrumenta. Nakon inicijalne uplate osiguranja (eng. „*initial margin*“), u slučaju nepovoljnog kretanja tržišne cijene referentnog instrumenta, inicijalnu uplatu je potrebno povećavati tj. dolazi do poziva na nadoplatu (eng. „*margin call*“). U slučaju nepoštivanja poziva na nadoplatu, otvorene pozicije se automatski zatvaraju, a uplate učinjene do tog trenutka se koriste za pokriće gubitaka.

Zatvaranje pozicija: Opcijske i futures pozicije se mogu zatvoriti i prije dospijeća, međutim ova mogućnost uvelike ovisi o tržišnim uvjetima. U slučaju nezadovoljavajućih kretanja na tržištu takve transakcije se mogu izvršiti samo po nepovoljnim cijenama što rezultira gubitkom.

Ostali rizici opcijskih i futures ugovora: Opcije predstavljaju prava ali i obveze, dok futures ugovori predstavljaju samo obveze, sa standardiziranim dospijecem i datumom izvršenja. Transakcije s financijskim izvedenicama, u koje ubrajamo i opcije i futures ugovore uključuju i dodatne rizike, a posebno:

- opcije koje se ne izvrše ili zatvore prije dospijeca ističu i zbog toga gube vrijednost;
- ako se poziv na nadoplatu ne izvrši na vrijeme dolazi do gubitka pozicije, a dotad uplaćena sredstva se koriste za pokrivanje obveza;
- nepovoljna kretanja na stranim valutnim tržištima mogu utjecati na povećanje rizika kod trgovine futures ugovorima denominiranim u različitim valutama.

Kreditni rizik, rizik likvidnosti i rizik namire forward ugovora: za razliku od futures ugovora kojima se trguje na burzi, forward ugovori se sklapaju izravno između tržišnih sudionika. To znači da druga ugovorna strana kupca ili prodavatelja iz forward ugovora nije burza, nego sam sudionik što značajno povećava kreditni rizik, tj. rizik da suprotna strana neće biti u mogućnosti ispuniti svoje dospjele obveze. Osim toga, kod forward ugovora se u pravilu ne koristi sustav inicijalne uplate s pozivima na nadoplatu tako da gubitak jedne strane do dospijeca ugovora može znatno narasti što dodatno povećava kreditni rizik. Jedna od najčešće korištenih vrsta forward ugovora su valutni forward ugovori. Zbog deviznih restrikcija i drugih mjera koje mogu otežati slobodno kretanje novca u nekim državama, mogućnost namire dogovorenih forward transakcija može biti dovedena u pitanje.

Rizici povezani s ulaganjem u swapove

Swap ugovori su financijske izvedenice kojima se dvije ugovorne strane dogovaraju o zamjeni jednog novčanog toka za drugi. Novčani tokovi se često računaju na temelju ugovorno definirano iznosa glavnice (eng. „*notional principal amount*“) koji se u praksi ne razmjenjuju. Swapovi se često koriste radi zaštite od određenih rizika, primjerice rizika promjene kamatnih stopa ili promjene tečaja (za što se koristi valutni swap). Valutni swapovi predstavljaju zamjenu dviju valuta unutar određenog vremenskog razdoblja. Razlika u kamatnim stopama između dvije valute odražava se u premiji/diskontu unaprijednog tečaja (eng. „*forward rate*“) koji se koristi za zamjenu valuta u budućnosti. Isporuka i primitak valuta koje su predmet swapa obavljaju se na isti datum. S druge strane, kamatnim swapovima se ugovara razmjena kamata između dviju strana po različitim kamatnim stopama koje se primjenjuju na ugovorno definirani iznos glavnice. Najčešće jedna strana plaća fiksnu kamatu drugoj strani koja plaća varijabilnu kamatu, oba su plaćanja denominirana u istoj valuti te se odnose na isti iznos glavnice. Stoga se u praksi razmjenjuju samo iznosi kamata, bez transfera glavnice. Kupac kamatnog swapa, koji plaća fiksnu kamatnu stopu ostvaruje profit u slučaju porasta tržišnih kamatnih stopa. Prodavatelj kamatnog swapa, koji prima fiksnu kamatnu stopu ostvaruje profit u slučaju pada tržišnih kamatnih stopa. Prinos na kamatni swap se ne može odrediti

unaprijed, a ovisi o promjenama tržišnih kamatnih stopa. Rizik promjene kamatnih stopa rezultat je neizvjesnosti budućih kretanja tržišnih kamatnih stopa. Kupac (prodavatelj) kamatnog swapa ostvaruje gubitak u slučaju pada (rasta) tržišnih kamatnih stopa. Osim osnovnih vrsta swapova kao što su valutni i kamatni swap, postoji i mnoštvo drugih izvedenica vezanih na swapove, kao je primjerice „swaption“ (opcija koja daje pravo da se ugovori swap pod ranije ugovorenim uvjetima) itd. Prinos (dobit/gubitak) u slučaju valutnog swapa rezultira iz promjene diferencijala kamatnih stopa/tečaja između ugovornih valuta za vrijeme trajanja swapa, a realizira se izvršenjem suprotne transakcije prije dospijeca valutnog swapa.

Kreditni rizik: povezan s valutnim swap transakcijama predstavlja mogućnost da zbog insolventnosti jedna od strana uključenih u valutni swap ne ispuni svoje obveze definirane ugovorom. Kreditni rizik za kupca kamatnog swapa predstavlja mogućnost neizvršenja ugovorno preuzetih obveza suprotne strane.

Rizik namire, zbog deviznih restrikcija i drugih mjera koje mogu otežati slobodno kretanje novca u nekim državama, mogućnost namire dogovorene transakcije iz valutnog swapa može biti dovedena u pitanje.

Ostali rizici: posebne karakteristike kamatnih swapova: kamatni swapovi nemaju standardizirane uvjete, već su proizvodi prilagođeni zahtjevima strana koje sudjeluju u swapu. Zbog toga je nužno prikupiti i proučiti potpune informacije i uvjete kamatnog swapa, a posebno one koje se tiču iznosa glavnice, dospijeca i dogovorene kamatnih stopa.

Rizici povezani s ulaganjem u varante

Varanti (eng. „warrants“) su financijski instrumenti koji imatelju daju pravo na kupnju („call warrant“) ili prodaju („put warrant“) određenog „referentnog“ (eng. „underlying“) vrijednosnog papira (primjerice dionice) po unaprijed utvrđenoj cijeni (izvršna cijena). Varantima se obično trguje na uređenim tržištima, ali i neorganiziranim tržištima. Varanti se ne emitiraju po standardiziranim uvjetima, zbog čega je nužno prikupiti potpune informacije o svim uvjetima vezanim uz pojedini varant, a posebno o:

- metodi izvršenja: da li je varant moguće izvršiti u bilo kojem trenutku (tzv. američka opcija) ili samo o dospijecu (tzv. europska opcija)?
- odnosu upisa: koliko varanata je potrebno imati da bi se dobila jedinica referentnog vrijednosnog papira?
- izvršenju: namira u novcu ili u referentnom vrijednosnom papiru?
- dospijecu: u kojem trenutku opcijsko pravo dospijeva?

Prinos: kupac call varanta za sebe „osigurava“ kupovnu cijenu referentnog vrijednosnog papira. Pritom će zaraditi u slučaju da tržišna cijena tog papira nadmaši izvršnu cijenu varanta. Naravno,

zaradu se umanjuje za cijenu po kojoj je kupljen varant. Imatelj varanta može realizirati svoje pravo kupnje referentnog vrijednosnog papira ispod tržišne cijene te u istom trenutku prodati taj papir po trenutnoj tržišnoj cijeni. S obzirom na to da u slučaju porasta cijene referentnog vrijednosnog papira u pravilu raste i vrijednost varanta, umjesto realizacijom svog prava kupnje, imatelj varanta može svoju zaradu realizirati i prodajom varanta na tržištu. Ista logika, ali u obrnutom smjeru, može se primijeniti na put varante: njihova vrijednost raste u slučaju kad vrijednost referentnog vrijednosnog papira pada. Prinos koji se može ostvariti transakcijama s varantima nije moguće unaprijed utvrditi. U slučaju nepovoljnog kretanja cijene referentnog vrijednosnog papira i nerealizacije prava iz varanta, moguće je u cijelosti izgubiti vrijednost investicije. Tržišni rizik: rizik promjene cijene, volatilnost i dospijeće: Osim cijene referentnog vrijednosnog papira, cijena varanta je također pod utjecajem drugih faktora među kojima su najvažniji:

- volatilnost cijene referentnog vrijednosnog papira;
- preostalo vrijeme do dospjeća varanta.

Zbog toga cijena varanta može ostati nepromijenjena ili čak pasti i u slučaju da se cijena referentnog vrijednosnog papira kreće u skladu s očekivanjima ulagatelja. Kupnja varanta koji su blizu dospjeća ili koji su vezani na neki visoko volatilni vrijednosni papir općenito se smatra visoko špekulativnom, kao i kupnja varanta s visokim stupnjem financijske poluge.

Rizik likvidnosti: Varanti se obično izdaju u limitiranom broju, što limitira likvidnost instrumenta.

7. DODATNI UVJETI U VEZI S INVESTICIJSKIM SAVJETOVANJEM

Društvo pruža investicijsko savjetovanje koje je neovisno, kao i ono koje nije neovisno – nesamostalno investicijsko savjetovanje.

Nesamostalno investicijsko savjetovanje je ono koje se pruža klijentu u situacijama u kojima je on istovremeno i klijent Banke, i s kojim je Banka već sklopila ugovor u vezi s investicijskim uslugama privatnog bankarstva, a neovisno investicijsko savjetovanje je ono koje se pruža u ostalim slučajevima.

U slučaju nesamostalnog investicijskog savjetovanja, ono se nudi na ograničenoj analizi različitih vrsta financijskih instrumenata, gdje je raspon analiziranih vrsta financijskih instrumenata ograničen na financijske instrumente izdavatelja s kojima Banka surađuje i kod kojih ja ona distributer.

U slučaju nesamostalnog investicijskog savjetovanja, Društvo ne smije prihvaćati niti zadržavati dodatne poticaje u odnosu na te usluge.

U slučaju neovisnog investicijskog savjetovanja, ono se nudi na širokoj analizi različitih vrsta financijskih instrumenata, gdje raspon analiziranih vrsta financijskih instrumenata uključuje financijske instrumente iz definicije financijskih instrumenata u Zakonu o tržištu kapitala.

Ako se investicijsko savjetovanje ponudi ili pruži istom klijentu na neovisnoj i nesamostalnoj osnovi, Društvo će klijentu objasniti područje primjene obje usluge kako bi on mogao razumjeti koje su razlike među njima, te se ono neće predstavljati kao neovisan investicijski savjetnik za cjelokupnu aktivnost. U komunikaciji s klijentima Društvo neće neopravdano isticati svoje usluge neovisnog savjetnika u usporedbi s investicijskim uslugama na nesamostalnoj osnovi.

Društvo će, kada pruža investicijsko savjetovanje, na neovisnoj ili nesamostalnoj osnovi, klijentu predstaviti raspon financijskih instrumenata koji se mogu preporučiti, uključujući i svoj odnos s izdavateljima ili pružateljima instrumenata.

Društvo dostavlja opis vrsta razmatranih financijskih instrumenata, raspona financijskih instrumenata i pružatelja analiziranih za svaku vrstu instrumenta prema području primjene usluge i, kada se pruža neovisno investicijsko savjetovanje, načina na koji pružena usluga ispunjava uvjete za pružanje investicijskog savjetovanja na neovisnoj osnovi te čimbenika koji su uzeti u obzir u postupku odabira koji je Društvo koristilo za preporuku financijskih instrumenata, kao što su rizici, troškovi i složenost financijskih instrumenata.

Društvo klijentu dostavlja periodičke procjene primjerenosti preporučenih financijskih instrumenata, te objavljuje, kada pruža redovitu procjenu primjerenosti preporuka malom ulagatelju, sljedeće informacije:

- a) učestalost i razmjer periodične procjene primjerenosti i, prema potrebi, uvjete koji potiču procjenu,
- b) mjeru u kojoj će prethodno prikupljene informacije biti podložne ponovnoj procjeni i
- c) način na koji će se klijenta obavijestiti o ažuriranoj preporuci.

Društvo je, kao subjekt koji pruža neovisno investicijsko savjetovanje i investicijsko savjetovanje na nesamostalnoj osnovi, dužno ispunjavati sljedeće obveze:

- a) obavještanje klijenata pravovremeno prije pružanja usluge na trajnom mediju o tome pruža li se savjetovanje na neovisnoj ili nesamostalnoj osnovi,
- b) predstavljanje Društva kao neovisnog za usluge za koje pruža neovisno investicijsko savjetovanje,
- c) uspostavljanje primjerenih organizacijskih zahtjeva i kontrole kako bi osiguralo da su obje vrste savjetodavnih usluga i savjetnika jasno razdvojene i da se klijenti vjerojatno neće zbuniti u pogledu vrste usluge koju primaju te da im se pruži vrsta savjetovanja koja je za njih prikladna. Društvo ne može dopustiti fizičkoj osobi da pruža i neovisno i nesamostalno savjetovanje.

8. UTJECAJ ODLUKA O ULAGANJIMA NA ČIMBENIKE ODRŽIVOSTI

Europski Parlament i Vijeće donijeli su 27. studenog 2019. Uredbu (EU) 2019/2088 o objavama povezanim s održivosti u sektoru financijskih usluga (tzv. SFDR Uredba).

Održivi razvoj je zadnjih godina postao ključan pokretač razvojnih politika globalno. Reflektira se kroz strategije na razini subjekata.

SFDR Uredba naglašava transparentnost štetnih učinaka na održivost kontinuiranog gospodarskog napretka bez štete za okoliš, uz socijalno - društvenu odgovornost i kvalitetno upravljanje. Održivi razvoj temelji se na tzv. ESG principima:

- E - „*environment*“: okoliš. Proizvodnja i potrošnja imaju velik utjecaj na klimatske promjene, trošenje resursa, otpad, zagađenje, krčenje šuma i biološku raznolikost.
- S – „*society*“: društvo. Socijalna komponenta uključuje kulturu poduzeća, poslovne politike koje određuju radne uvjete, radna prava i raznolikosti, kao i utjecaj na društvenu zajednicu u kojoj posluju.
- G – „*governance*“: korporativno upravljanje. Ova se komponenta odnosi na upravljanje poduzećima putem upravnog odbora, nadzor upravljanja kompanije, kao i na stavove prema dioničarima. Upravljanje može poslužiti kao kontrolni mehanizam u odnosu na podmićivanje i korupciju, porez, izvršne naknade, mogućnosti glasanja dioničara i unutarnju kontrolu.

U skladu s člankom 4. SFDR Uredbe Društvo uzima u obzir glavne negativne utjecaje svojih odluka o ulaganju na čimbenike održivosti. Ova izjava je glavna izjava o negativnim utjecajima na održivost Društva, a u skladu je s osnovnim zahtjevima koji su definirani na razini OTP grupe.

Rizik održivosti znači okolišni, socijalni ili upravljački događaj ili uvjet koji, ako do njega dođe, može uzrokovati stvaran ili potencijalno negativan bitan materijalni učinak na vrijednost ulaganja i/ili imovine, financijsku situaciju i stanje zarade ili ugled nadziranog subjekta. Kao odgovorni investicijski savjetnik i sudionik na financijskom tržištu, Društvo stavlja poseban naglasak na društvene i okolišne učinke vlastitih aktivnosti. Društvo slijedi najbolju međunarodnu praksu o pitanjima održivosti kako bi implementiralo i kontinuirano usavršilo svoj pristup za visokokvalitetnim upravljanjem održivošću, te nastoji uspostaviti partnerstvo sa svojim klijentima kako bi podržalo standarde održivosti.

Procesi donošenja investicijskih odluka u ime i za račun Društva i pružanje investicijskih savjeta uključuju sve relevantne rizike, uključujući rizike održivosti koji mogu imati značajan negativan utjecaj na povrat na ulaganje i čimbenike održivosti. Čimbenici održivosti uključuju brigu o okolišu, društvu i radu, poštivanje ljudskih prava te borbu protiv korupcije i mita.

Društvo je izradilo Pravilnik o upravljanju rizicima održivosti u skladu sa SFDR Uredbom. Rizik održivosti definira se kao okolišni, socijalni ili upravljački događaj ili uvjet koji, ako se dogodi, može uzrokovati stvaran ili potencijalno negativan bitan učinak na vrijednost ulaganja. Pravilnik općenito opisuje opća načela koja Društvo primjenjuje tijekom svojih aktivnosti upravljanja imovinom Društva kako bi upravljalo i pratilo nastajuće rizike održivosti. Upravljanje rizikom održivosti sastavni je dio cjelokupnog okvira upravljanja rizicima. Za Društvo je bitno razviti sveobuhvatan i sveobuhvatan sustav upravljanja rizicima koji učinkovito identificira, mjeri, prati i kontrolira rizike. Društvo koristi ESG ocjene i rezultate ili javno dostupne informacije koje pruža vanjski pružatelj podataka za mjerenje rizika održivosti. Na temelju tih podataka instrumenti su razvrstani u tri interne kategorije rizika održivosti:

1. niska,
2. srednja,
3. visoka.

Društvo je predano poboljšanju učinkovitosti ESG-a, odgovornom poslovanju i dugoročnom razmišljanju te zato podržava uravnotežen razvoj usmjeren na preusmjeravanje tokova kapitala prema održivim ulaganjima. Ako je rizik održivosti veći od onog prihvatljivog za Društvo, Društvo će poduzeti odgovarajuće mjere za ublažavanje rizika.